

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postrijder verschijnt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdags.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEF, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 31, en bij alle post-directeurs.
Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

Het abonnemunt is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk, 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel, 15 centimen.
De reclamen, per drukregel 25 centimen.

TONGEREN, DEN 19 JANUARIJ.

NIEUWJAARSGIFTEN

AAN PIUS IX.

Bedrag der vorige lijsten,	fr. 943,75
Mej ^w Smulders en hare kinderen,	7,00
Onbekend,	10,00
M. Maes, pastoor te Haren,	8,00
M. Silvester Meesen van Nederheim,	5,00
Onbekend,	1,00
M. Vandereycken, pastoor te Piringen,	10,00
Twee inwoners van Freeren,	7,00
Het gezin van het huis n ^o 1, te Heur-le-Tixhe,	6,00
M. Lenders, pastoor te Heur-le-Tixhe,	12,00
Mej ^w M. en C. Beckers te Bilsen.	5,00
Avant de libéraliser il faut moraliser les peuples.	25,00
Een persoon van Millen,	10,00
M. A. P. Rausch van Tongeren,	3,00
M. Slegers-Bailly, id	20,00

Ontvangen door de tusschenkomst van M. den Ieken van Tongeren :	
M. Lixa en zijne echtgenoot, eigenaars te S'Heeren-Elderen,	10,00
M. Vandebosch, pastoor te Tongeren,	25,00
M. Denis, kapelaan te Tongeren,	5,00
M. Vanhaeken, rector te Mulken,	5,00
Een onbekende,	2,00
M. Vandeborn, pastoor te Houppertingen, kanton Borgloon,	40,00
Eene jufvrouw,	2,00
Eene dienstmeid,	1,00
Een werkman,	1,00
Eene arme weduwe,	1,00
De congregatie van het derde orde van den H. Franciscus van Assisje te Tongeren die voor de geelsters den pauselijken zegen vraagt.	72,42
Een onbekende uit het hospitaal,	2,00

Lijst van Bilsen.

Pio IX

Tibi (benignae si qua fides spei)
Sternentur olim magnanimae ad pedes
Gentesque Regesque, o caedui
Praedidium, columenque mundi.

CAS. SARBIEVIUS.

M. M. Neven, deken te Bilsen,	fr. 20,00
Kerkhofs, kapelaan,	5,00
Gielen, »	5,00
Vandenboorn, »	5,00
Abt Boelen,	6,00

EENE ONTVLUCHTING.

VERHAAL UIT HET LEVEN VAN NAPOLEON III.

(Vervolgd)

De neef des keizers hief langzaam de oogen op den koenen enthousiast. Gij weet Signor! — ik ben een gevangene, het nieuws komt mij slechts gedeeltelijk ter ooren. Welke vooruitzichten heeft de revolutie?
— Ik zal u de schets in 't kort ontwerpen. Hier in Frankrijk wordt de regering dagelijks meer gebaat; zelfs de burgerstand, op wien zij zich tot heden met haar vredes-politiek gesteund heeft, begint dit stelsel van gekochte volksverteenwoordiging, verkoopbaarheid der posten, omkoopung, lage speculatie en onzedelijkheid van den minister tot den portier te walgen. Cubières en Teste staan aan den rand van een schandelijk proces, de Koning zelf is door het openbaar maken der geheime brieven aan den algemeenen haat prijs gegeven, het leger is slechts voor zooveel het in Afrika bezigheld heeft, te vreden. De aanstaande verkiezingen der Kamer zullen het stelsel in al zijne erbarmelijkheid tonen. De geheime bijeenkomsten nemen elken dag toe, de National! predikt de republiek, de communisten heffen openbaar 't hoofd op, Louis Blanc, Flocon, Albert, Ledru-Rollin, Raspail, Carnot, Mari Caussin, Sobrier en Blanqui wachten op 't eerste teeken; — de legitimisten, ja ook die partij zullen de revolutie begunstigen, waarin de sterkste of de knapste overwinnaar blijft.
— Maar het overige Europa? Zal men niet, zoo er een omkeer plaats grijpt, de Bourbons met de Deutsche bajonet wrer op den troon trachten te brengen?
— Wanneer Parijs het teeken gegeven heeft, zal het overige Europa eer er vier weken ver-

M. Gielen, vrederechter,	25,00
Les Religieuses Sepulchrienes,	25,00
Hunne leerlingen,	25,00
Thewissen, directeur der Sepulchriennes,	50,00
Gielen, pastoor te Althoesselt,	5,00
Cuvelier, » te Beverst,	15,00
Verjans, » te Eygenbilsen	10,00
Thans, » te Gellick,	5,00
Gielen, pastoor te Groote-Spauwen,	10,00
Portmans, coadjutor, id,	10,00
Schildermans, past te Hoesselt	10,00
D. Astré, kapelaan, id	5,00
Thewissen, pastoor te Kleine-Spauwen,	10,00
Stulens, past te Martenslinde	5,00
Dewitte, » te Mopertingen	5,00
Warnots, » te Muusterbilsen	5,00
Abt Thans, te Veldwezelt,	5,00
Kerkhofs, bestuurder,	2,50
Marting, past. te Waltwilder,	10,00
Gyels, » te Wern,	5,00
Boelen, eigen te Martenslinde	5,00
Onbekende uit Martenslinde,	1,00
	frs 289,50
Totaal	frs 1528,67

De som van fr. 1528,67, welke de Postrijder tot heden ontvangen heeft voor de nieuwjaars-giften aan Pius IX, is deze morgen overhandigd geworden aan het provinciaal-comiteit te Hasselt.

Wij verzoeken de personen die tot heden geen deel genomen hebben aan het werk der nieuwjaarsgiften, ons hunne onderschrijving te doen toekomen om in onze volgende nummers opgenomen te worden.

Italië onder het beheer van Victor-Emmanuel.

Het is nu omtrent zes jaren geleden dat Victor-Emmanuel zich aan het hoofd stelde der italiaansche revolutionairen en door list, bedrog en geweld alle Staten van Italië dooreen sloeg om er slechts een land van te vormen onder den naam van *Rijk van Italië*, aan wier hoofd hij zich als koning deed erkennen. Dit was de eenigste middel, schreef men toen, om het italiaansch volk gelukkig te maken. Onder hunne wettige vorsten waren immers alle Staten in lijden!
Wat er in die zes jaren van omwenteling gebeurd is, weten wij allen. Wegjaging van wettige vorsten, verbanning van bisschoppen, uitjaging van kloosterlingen, gevangenneming

van duizende priesters en weldenkende burgers, moorderijen onder elkander, oorlogen zonder einde....
Nu is Italië gevormd; het maakt maar één rijk meer uit, en Victor-Emmanuel schrijft zich *Koning van Italië*. Ja, maar ondertusschen ontlekt men met afschrik dat de gansche italiaansche natie geruineerd en ten gronde bedorven is!

De schatkisten des lands zijn ledig, de nijverheid verdelgd, de landbouw verlaten, het volk bedrogen en in de diepste armoede gedompeld.
Om ons eene schets te geven dier onmeetbare ellende, verhalen ons de italiaansche gazetten de volgende daadzaken:
« De armoede is in Italië zoo groot, zegt de *Correspondente*, dat het gouvernement niet weet waar zich keeren of wenden om de gevolgen ervan tegen te komen. In Sicilië is het volk razend van honger. Het vergaderd zich in groote bendens voor de poorten der ambtenaren onder het akelig geschreeuw van: brood! brood!... In Sardinië sterven de arme menschen letterlijk van honger!...
« De boeren zijn gewoongen gras te eten gelijk de dieren, schrijft de *Corriere di Sardinia*. Een vader die geen ander voedsel had dan gras, vond zijne twee kinderen 's morgens dood van honger op hunnen strooizak!
« In Cagliari, verhaalt de *Gazzetta del Popolo*, bezitten de certijls welhebbende inwoners geen ander voedsel dan laag appelen en spiken van doornen. De boonen welke men op het veld zou zaaijen, zijn zeker denzelfden dag door hongerige kinders uit den grond gekraht en opgeëten. Te Napels, te Nizza, te Turijn, in alle steden van Italië, zijn de straten vervuld van arme kinders die de huizen indringen om er op de vuilnis hoopen eenig voedsel te zoeken tegen den honger!»

Nogtans te midden dier onbeschrijfelijke ellende zijn er mannen wier zaken niet zoo slecht staan.
« Men noemt u hier namen van mannen, zegt de *Indipendente*, die zich op eens van den strooizak verheven hebben tot op de fluweele kussens. Kleine, geringe ambtenaren zonder fortuin of patrimonie, bewoonden thans de paleizen en de lusthoven der stad. Mannen die zich over zes jaren niet durfden toonen in publieke vergaderingen ter oorzaak hunner versletene jassen en gapende schoenen, doorrijden nu onze straten vergezeld van gegalonneerde lijfknechten. Wij geven hunne namen niet op, het schandaal ware te groot.»
Ziedaar wat er van dat schoone Italië

geworden is, en de maat zijner ongelukken is nog niet vervuld!

Iets over de afschaffing der barrièren

Sedert den 1° januarij is het barrièrecht afgeschaft op de groote wegen van den Staat. Of de maatregel goed of slecht is, dat zullen wij voor heden niet onderzoeken; maar ons dunkt dat de maatregel der afschaffing der barrièren op eene veel rechtvaardiger wijze kon toegepast worden. De barrièren zijn afgeschaft op de steenwegen van het land; zij worden behouden op de andere wegen. Vindt men dat dit rechtvaardig is? De afschaffing der barrièren is eene gunst welke het gouvernement verleent aan degenen die 's lands wegen gebruiken. Maar waarom verleent men deze gunst alleen aan degenen die de wegen van den Staat bevaaren, waarom weigert men die zelfde gunst aan degenen die andere wegen moeten volgen?

Juist zooals men in alle steden te gelijk de octrooi-rechten, zonder de minste onderscheiding, afgeschaft heeft, zoo ook moet men de barrièren overal te gelijk van kant zetten, zonder onderscheid tusschen de Staats- of de provinciale wegen. De afschaffing der octrooien was vooral voordelig aan de steden; de afschaffing der barrièren, integendeel, is een voordeel voor de dorpen. Voor de steden maakt men geen onderscheid, wijl de octrooien overal te gelijker tijd zijn afgeschaft. Waarom handelt men niet op dezelfde wijze met de barrièren, wanneer de belangen der buitengemeentes vooral in het spel zijn?

Men zal misschien zeggen dat het gouvernement niets anders kan doen dan het barrièrecht afschaffen op zijne eigene wegen en dat het zonder macht is om zulks te doen op de provinciale en geconcedeerde wegen. Daarop is het antwoord gemakkelijk. De octrooi-rechten werden ook ontvangen ten voordeele der steden zonder dat het gouvernement er iets in te zien had; en nogtans op eenen schoon-n morgen heeft het gouvernement de octrooi-rechten aan de stadspoorten afgeschaft, het heeft eene vergoeding aan de steden gegeven en daarmede was het gedaan. Waarom zou men voor de barrièren niet kunnen doen wat men voor de stadspoortrechten gedaan heeft? Van zoohaast er redenen bestaan om de barrièren af te schaffen op de steenwegen van den Staat; van zoohaast deze impost eene onrechtvaardigheid verklaard wordt, dan wordt het ook eene onrechtvaardigheid de barrièrrechten in stand te houden op de andere

sersche aangelegenheden steeds gevaarlijker. De naam van Napoleon heeft zijne tooverkracht voor de Franschen — zij zult dezo naam aan het hoofd der revolutie plaatsen en ons is de overwinning. Ik beloof u daarvoor het presidentschap der Fransche republiek.
— Maar wat moet ik doen?
— President blijven, zonder keizer te willen worden en de Italiaansche revolutie ondersteunen.
— En wanneer ik weiger mij daartoe te leenen?
— Dan blijft gij gevangene te Ham, tot de politiek der Orleansen of de straffende dolk van Carbonari aan uwe eerzucht een einde maakt. Gij zult u den eed herinneren, die recht geeft den afvallige met den dood te straffen.
De prins zag aangedaan voor zich. Gij hebt een wegslepend beeld geschetst, Signor. Binnen welken tijd gelooft gij dat de revolutie kan uitbreken?
Binnen twee jaren — wat men doen wil, moet men goed doen. Wel zijn Italië en Parijs gereed, maar onze agenten in Polen, in Hongarije en Duitschland hebben tijd noodig. Elken dag verwarren zich de dwingelanden vaster in hun net. Europa slaapt op een volk aan. Het bloed der gebroeders Bandiera is niet te vergeefs vergoten. Of Graham en Aberdeen ook mijne brieven stelen en mij laten bespieden — ze weten niets, en de Engelsche radikalen zijn sterk genoeg om mij te beschermen. Mijne protesten tegen het schandelijke werfsijsteeem in Zwitserland en tegen de bedreiging van Krakau's onafhankelijkheid, stoken op dit oogenblik nieuwe vlammen. Wanneer de tijd daar is, zullen ze uitbreken.
— Wie zal Italië doen opstaan?
— Een man, wiens ijver en veerkracht men zijn volle vertrouwen kan schenken, — Garibaldi!

— Maar die bevindt zich te Montevideo.
— Wanneer de tijd gekomen zal zijn, zal hij mijne oproeping ontvangen en die volgen. Graaf Walewski, de zoon van uw oom, die ten minste uw naam eervol in Polen verteenwoordigde, houdt de hand boven hem, terwijl Guizot waant, dat hij alleen zijne instructiën in La Plata verteenwoordigt.
— Resumer de voorwaarden, die gij mij stelt!
— De *Internationale Liga der Volkoren* biedt u het bondgenootschap aan. Zij zal u aan 't hoofd der Fransche republiek plaatsen, en zij verbindt u daartegen met den eed, dien gij bij uwe toetreding tot de Carbonaris gezworen hebt, de omwentelingen der nationaliteiten met de Fransche wapenen te ondersteunen en voornamelijk de vrijheid van Italië te helpen behalen en beschermen.
— Welken bedenktijd geeft gij mij? — want ik breek met het verledene en open mij de toekomst.
— Vijf minuten — de toekomst behoort u!
De gevangene was naar 't veuster gedrenteld en staarde, met het hoofd tegen de staven gedrukt, maar den verlaten wal daar buiten en de sombere ontrekken van den toren des Connetable. Het onstuimig verlangen naar vrijheid en macht streed met alle krachten in zijn hart tegen de droomen eener grootere eerzucht. Plotseling rilde bij van 't hoofd tot de voeten en overtoog een fiere lach zijn bleek gelaat — zijn oog was op de eenige schildwacht op den wal gevallen. De jonge soldaat die daar stond, hield onwrikbaar zijn blik op hem gericht en toen hij zag dat de gevangene hem opmerkte, zag hij snel in 't rond en presenteerde toen 't geweer.
De kleine trek van gehechtheid aan den naam van Napoleon besliste over het lot der omwentelingen. De gevangene keerde zich snel naar het hoofd der Europeische beweging.